

K 59. rojstnemu dnevu Mussolinija. Sp omladi 1915 je bil Mussolini v Rimu aretiran radi povzročanja nemirov.

s framaajem v sredino mesta 10 minut. Gojenke so pod nadzorstvom šolskih sester učiteljic, ki jim nudijo po potrebi pomoč pri učenju. Hrana je zdrava in dobra, oskrbnina jako zmerna. Sprejme se 12 do 14 gojenk. Podrobna pojasnila daje v mesecih juliju in avgustu prednica šolskih sester v zdravilišču na Goliniku.

Papeževo letovišče.

Znamenit zgodovinski dogodek se je odigral te dni čisto na tihem in neopaženo od javnosti v Rimu. Nekega popoldne se je odpeljal sedanji papež na svoje letovišče Castel Gandolfo ob Albanskem jezeru. Prvič od leta 1870 je videlo omenjeno letovišče zopet papeža. Tla, na katerih je pozidan Castel Gandolfo, so zgodovinska. Na Albano, na staro Albo, so navezane pravljice o usta

novitvi Rima in o izvoru latinskih narodov.

V srednjem veku se je povzpelo me-
stece do ponovne slave. Radi krasote
pokrajine je pozidala tamkaj družina
Gandolfo iz Genove grad, ki je prejel po
njej ime. Pozneje je prešel grad v last
rodbine Savelli, končno kot razvalino
ga je dobila Sveta stolica. Urban VII.
(1590) je zgradil iz razvalin novo pala-
čo, katero si je izbral za svoje letovanje.
Papeža Aleksander VII. in Klement
XIII. sta znatno razširila letovišče, ga
preuredila v mali Vatikan in okrasitev
je bila zaupana najbolj slavnim umet-
nikom tedajne dobe. V Castelu Gan-
dolfo so se zbirali najznamenitejši vo-
jaki, državniki, godbeniki in pesniki.

Od leta 1870 ni prestopil praga leto-
višča nobeden papež. Poslopja, park in
vrtovi so služili za začasni sprejem vi-
sokih cerkvenih dostojanstvenikov in

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: **Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.**

nabožnih organizacij. V dobi zapuščenosti sta se priklatila v letovišče še dva druga nepoklicana gosta: plevel je prerasel park in sobane so bile polne vzduha po trohnobi. Še le z Mussolinijem sklenjena lateranska pogodba je napravila papeža za neomejenega gospodarja letovišča.

Papež Pij XI. je v zadnjih letih storil zelo veliko za Castel Gandolfo. Posest okrog gozda so izboljšali, cele kvadratne kilometre kamenite zemlje so spremenili v cvetoče vrtove in sadonosnike. Albanski grič med Castel Gandolfo in Albano se ponaša danes z zeleno trato, po kateri se pase živina. Zraven so obsežne farme, ki so odkazane kokošje-reji. Pridelki v Castel Gandolfo ne služijo samo papeževi mizi, ampak celemu vatikanskemu mestu. Tamošnje prebivalstvo se udeležuje z vso vnemo gradb delavskih naselbin in vzornih hlevov, modernih silosov in mlekar.

Stari grad so popolnoma prenovili. Ni več podoben srednjeveški trdnjavi, v kateri je še letoval papež Pij IX. Italijanska vlada je podarila papeževemu letovišču leta 1929 vilo z obsežnimi vrtovi in s tem je bil Castel Gandolfo znatno povečan.

Ko si je sedanji sv. oče ogledal prenavljalna dela in krog letovišča ležeče vzorne farme, se je vrnil pozno na večer nazaj v Vatikan.

*

Žalostna v zraku.

O pretresljivi žalo-
gri v zračnih višinah je
prišlo zadnje dni po-
ročilo iz južno-vzhodne
Afrike iz Keynalanda.
Žrtvi sta angleški le-
talski kapitan in nje-
gova mlada soproga,
ki sta nastopila pred
dnevi ženitovanjsko po-
čivanje v letalu. Kapi-
tan Rihard Ussher je
bil nameščen nekaj me-
secév v puščavskem
mestu Nairobi v osred-
nji Afriki. Tamkaj se
je spoznal z lepo 20let-
no hčerko predstojni-
ka, polkovnika Hop-
ley. Angleška kolonija
v Nairobi tvori, kakor
je to običajno po zelo
vročih pokrajinah, eno
družino. Med kapita-
nom in oberstovo hčer-
kico je pognala ljube-

Pavel Keller:

29. nadaljevanje in konec.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Vi veste?«

Odvetnik je planil kvišku.

»Od kdaj pa veste?«

»Od sinoči. Prejel sem od tistega, ki je to nesrečno dejanje storil, pismo.«

»Kdo? Kdo je?« je naglo in razburjeno silil vanj odvetnik.

Brez glasu je povedal učitelj:

»Andrej Bogatec, rajnice brat.«

Odvetnik je molče stopil k oknu in se zagledal na cesto. Učitelj pa je globoko sklonjen sedel na stolu in si brisal pot s čela in solze iz oči. Odvetnik se je obrnil proti njemu. Mehko ga je vprašal:

»Ali imate pismo pri sebi, gospod učitelj?«

Starček je prikimal, pa se obotavljal, da bi izročil pisanje.

»Tó noč sem bil hude boje sam s seboj, če res moram povedati to. Bila je grozna noč. Mislim si, da ni treba, da bi bil Andrej zapleten v tó zadevo in da bi slab veter zavel čez grob nesrečne matere in nesrečne Katrice, ko je Colnarjeva nedolžnost vendar že dokazana. Ali je res potrebno, da pismo izročim?«

»Da,« je rekel advokat. »Vaša dolžnost, ki se ne da odvrniti, je, gospod učitelj, da pripomorete pravici k popolni zmagi, da pobijete tudi najmanjšo sumnjo v Colnarja, ki bi še vedno nekako visela nad njim, če ne izvedo ljudje resnice. Prosim, izročite mi pismo!«

Učitelj je tipal v žep, izročil odvetniku pismo, omahnil s svojo belo glavo na mizo, med tem ko je odvetnik bral:

Rio de Janeiro, 1. decembra.

Ljubljeni, spoštovani g. učitelj!

Sedaj pa Vam moram povzročiti največje razočaranje v življenju, moram Vam povedati,

Sv. Oče hrvatski mladini

Hrvatska mladina je priredila jubilejno romanje v Rim ter je bila 11. julija sprejeta od sv. Očeta. Na čelu mladine sta bila sarajevski nadškof dr. Šarić in zagrebški pomožni škof dr. Salis-Seewis. Sarajevski nadškof je sv. Očetu izročil darove bosanske katoliške mladine, med njimi lepo sliko, predstavljajočo bosansko pokrajino. Ko je sv. Oče stopil v dvorano (Ducale), je mladina navdušeno zapela prelepo hrvatsko Marijino pesem »Zdravo Djevo«. Nato je imel papež na mladino prsrčen nagovor, ki je bil takoj preveden v hrvatski jezik. Uvodoma je omenil prelepo petje ter je rekel: »To petje nam je poklicalo v spomin vašo drago domovino, ki je vam in nam tako mila, vaše hiše in domove, ki smo jih poprej opazovali na vašem lepem daru, na podani nam umetniški sliki, ki predstavlja del vaše domovine. Za nas pa je še lepši dar vaša prisotnost in vaš obisk, ki nam tako jasno in glasno govori, da imamo pred seboj dobre sinove in hčerke, ki so prišli, da obiščejo skupnega Očeta ter prejmejo njegov očetovski sv. blagoslov.«

»Prišli ste«, tako je nadaljeval, »da obogatite svoje duše s plodovi svetega jubilejnega leta pod vodstvom vaših škofov in jako številno zastopanih duhovnikov, ki vas v vseh prilikah in težavah skrbno vodijo k zveličanju, trudeč se, da v vaših srcih ohranijo vero vaših očetov. Prišli ste k nam kot zastopniki vseh stanov in slojev ter ste nam predali preko svojega voditelja, sarajevskega nadškofa, lepo adresno, polno dobrih in plemenitih sklepov, ki so, ko smo jih čitali, vzbudili v nas živo željo, da vas vidimo, da vas spodbudimo k nadaljni vztrajnosti v dobrem, ter vas blagoslovimo. Obljubljate nam

čvrstost in vztrajnost v veri in posebno v nemo v krščanskem apostolstvu. Med vašimi gesli smo čitali besede: žrtev in apostolstvo, to je, da ste bili do sedaj ter tudi da boste v prihodnje pripravljeni prinesiti in pretrpeti vsako žrtev, ki jo zahteva točno izvrševanje krščanskih dolžnosti, da hočete služiti Križu, z njim se ponášati, pod njim se boriti, ter po smernicah, ki so vam dane s Križa, živeti in umreti.«

»Znano nam je«, tako je rekel papež naposled, »vaše dosedanje teženje in vaši napor v dobrem, toda tukaj ni zastoj, marveč je treba vedno imeti pred očmi opomin: Vedno boljše, vedno višje! Bodite v življenju pravi apostoli Križa in njegova želja se bo izpolnila! Iz njegovega presv. Srca se bo izlila po vaših dušah obilica njegovega svetega blagoslova. V tem smislu vam radi podelimo svoj blagoslov, vsem in vsakemu posamezniku od vas za vse in za vsakogar, za kar in za kogar želite, da bo blagoslovljen od nas. Blagoslovljamo vso vašo drago domovino. Blagoslovljamo ves vaš narod, vaše duhovnike z željo, da vztrajajo v svojem apostolskem delu in v oblikovanju Kristusovega življenja v vas, vaše škofo in vso njihovo čredo.«

Razvanje Gasilno društvo pripravlja za nedeljo dne 30. julija ljudsko igro »Lovski tat« Agilni kulturni delavci, ki so šli že z mnogimi igrami preko odra, zaslužijo priznanje.

Slivnica pri Mariboru. V nedeljo dne 9. jul. je priredil salonski orkester »Guslar« koncert na vrtu g. Lesjaka, ki se je v vsakem oziru dobro obnesel. Orkester vodi splošno znani kulturni delavec, tamošnji šolski upravitelj g. Rado Mejovšek.

Petrovče. Fantje kongreganisti iz Petrovč poromajo v nedeljo dne 6. avgusta na Uršlo goro pri Slovenjgradcu ter vabijo vse dobre fante in prijatelje, da se jim pridružijo. Odhod z vlakom ob 10. uri do Šoštanja, potem pa peš. Drugo jutro ob 7. uri sv. maša in sv. obhajilo na Uršli gori. Pridite in okusite, kako prijetno je, če prebivajo bratje, sinovi ene matere, skupaj!

Tihotapska prebrisanost.

Pred dnevi je vzbujala pozornost stražnih organov ob belgijsko-nemški meji neka imenitna ženska. Mnogokrat se je vozila iz Belgije v Nemčijo in nasprotno in vedno po isti železniški progi. Financarji so jo preiskavali, a nikdar niso našli pri njej niti sence utihotapljenega blaga. Še le anonimno (brez podpisa) pismo je opozorilo carinike na oči te ženske. Ena njenih oči je bilo umetno. Pri natančni preiskavi so ugotovili, da je bilo umetno oko na najbolj duhovit in prikrit način prikrojeno kot skrivališče za dijamante. Koliko dijamantov je ta ženska na opisani način pretihotapila, se ni dalo dokazati.

Nek nemški gospod ob nemško-francoski meji je iztuhotal drug način tihotapljenja dijamantov. Ob omenjeni meji pri mestu Kehl so opazovali starejšega gospoda, ki se je vozil bogznaj kolikokrat preko meje v Strassburg. Tudi v tem slučaju niso odkrili pri tako zelo skrbnih telesnih preiskavah na možu ničesar sumljivega. Slednjič pa je doletela tudi tega pretkanca usoda. Zagrabile so ga neznosno hude bolečine v slepiču baš v trenutkih, ko je bil na obmejni postaji. Železniški zdravnik je odredil takojšnjo operacijo, kateri se je ustavljal bolnik. Strah pred operacijskim nožem so si razlagali na enostaven način, ker si pač nikdo ne pusti rad štorati po trebuhu. Vsled vedno naraščajočih bolečin so le spravili bolnika v bolnišnico na operacijsko mizo, kjer mu je izrezal zdravnik napadenega slepiča. V slepem črevu so našli kapsulo v velikosti naprstnika in v tej so bili dijamanti. Take kapsule je požiral gospod vsakokrat, predno se je podal na pot preko meje in je najbolj varno utihotapil dijamante. Slučaj in bridek udarec usode sta hotela, da je kapsula enkrat zgrešila običajno pot in razdražila do smrtne opasnosti slepiča.

*

da je mož, ki je bil nekoč Vaš učenec, ki ste ga ljubili in mu zaupali, velik zločinec.

Ta mož sem jaz: Andrej Bogatec.

Jaz sem umoril svojo sestro Katrico, jaz sem jo utopil v Colnarjevem studencu.

Ni storil tega Colnar, ne Meden, tudi kdo drugi ne.

Jaz sem storil to.

Sedaj bi pač to pismo že lahko končal, kajti kdo bo rad bral pismo človeka, ki je umoril svojo sestro? Ali so za umor sestre sploh kakšni blaževalni razlogi?

Toda prosim Vas, naj Vam povem še tole, da me ne boste imeli za čisto zavrženega človeka. Takole se je dogodilo vse:

Bil sem v vojni čez štiri leta. Človeško življenje tam ni bilo vredno nič; ubijati je bila zapovedana dolžnost. Ljudje so posiroveli pri tem poslu, živci so se izpremenili. Bil sem častnik, dvakrat ranjen, enkrat zasut. Nosil sem na prsih železni križ prvega razreda. In temu se je kmet Meden posmehoval. Vi ste bili priča, ko se je to

dogodilo. Skoraj se je pripetila nesreča že v gostilni. Morebiti bi bilo to manjše zlo. Kakor vsak drug vojak, sem tudi jaz na tistem strahotnem polju bede in klanja sanjal o povratku domov, o miru, ponosu in ljubezni.

In prišel sem domov, zdrav, močan, življenja željen, kot častnik, odlikovan z visokim odlikovanjem.

In kaj sem našel doma? Največjo duševno stisko, zaničevanje, sramoto.

Moja sestra Katrica je bila oskrunjena, in te bolečine ni mogoče izmeriti.

Namesto da bi vojaka častili, so ljudje s prstom kazali za njim. Užaljena mati je bila hčerko zavrгла. Katrici ni bilo mar tega, strastno dekle je podivjalo v opojnosti prvih dni miru. Skakala in plesala je in ji nikoli ni bilo dovolj tistega, po čemer je v hudih letih vojne hlepela vsa njena mladost. In obesila se je Colnarju okrog vratu.

Najprej sem nameraval ubiti Colnarja, tega lahkega selnega in brhkega hrusta. Toda pre-

zen. Poroko so slavili v Nairobi v zelo veseli družbi, katero so tvorili vsi Angleži. Ussher in njegova nevesta sta sklenila dolgo pred poroko, da bosta nastopila kaj po poroki potovanje v letalu v Kapstadt. Vožnje sta se tudi lotila na poročni dan. Zakonski par je letel v smeri na Tanganika jezero, je preletel gorovje in se je nameraval odpočiti ob obali Niassa jezera nekaj dni. Starši neveste so pričakovali brzojavko o posrečenem potovanju s prve postaje. Brzojavka je izostala. Mesto srečo napovedujočega telegrama je došel drugi iz Mbeye, 50 km od Niassa jezera. Tamošnje oblasti so

Slivnica pri Mariboru. Progovni preglednik g. Logožar in njegova žena sta obhajala v nedeljo dne 9. julija v krogu sorodnikov in prijateljev 25letnico poroke. Vsa leta sta preživela v vzornem zakonskem miru in slogi. Sta ostala še oba telesno čila, duševno pa popolnoma mlada. Ob jubileju se je zbralo pri njiju mnogo hvaležnih src in jima izreklo tople pozdrave. Vsemogočni jima daj še 50letnico dočakati. Naše iskrena čestitke!

Sv. Marjeta na Dravskem polju. V nedeljo dne 16. julija so vprizorili fantje in dekleta pod kozolcem g. Josipa Finžgarja splošno priljubljeno komedijo »Trije vaški svetniki«. Kljub težočam, ki so nastale takorekoč še v zadnjem trenutku od strani igralcev, je spretni režiser vendar na svojstven način izvedel režijo. Priznanje mu! Prireditelj je v moralnem in gmotnem oziru dobro uspela. Zegnana je, ki je bilo isto nedeljo, je prav mirno minilo.

Gornja Polskava. Dne 12. t. m. je umrl v Kočnah posestnik Franc Koren, po domače: Grombržan. — Dne 16. julija ob ¼ na 2 je zločinska roka zažgala stanovanjsko cerkveno hišo, last bivšega g. župnika Šebata, v kateri biva njegova gospodinja. Zgorelo je vso poslopje s stiskalnico vred. Živino so rešili. Sedaj sta že dve cerkveni stavbi, gospodarsko poslopje in sedaj cerkvena v teku štirih mesecev zgoreli. Saj ni čudno, ko pa vrejo tukaj mimo množice delamrznih ljudi, katerih nihče ne nadzoruje in so vedno bolj nesramni in oblastni. Kam plovemo?

Sv. Trojica v Slov. goricah. Nemila smrt prihaja k nam prav pogostoma. Pred dobrim tednom je umrla vrta žena, članica Marijine družbe, Čučko Barbara. Bolehala je skoro dve leti. Njen pogreb je pričal, da je bila splošno priljubljena. Ob odprtem grobu je orisal delo in trpljenje pokojne g. p. Rupert. Pevski zbor je pred hišo žalosti in na pokopališču zapel turbozne žalostinke. V soboto dne 15. t. m. je pa umrl skrben oče Karl Ozvatič, posestnik v Sp. Senarski. Upajmo, da uživata kot plačilo veselje, ki ga je Bog pripravil njim, ki ga ljubijo.

Prizadetim družinam iskreno sožalje! Rajni-ma sveti večna luč! — Nagloma se je po trojiški župniji raznesla vest, da nas naš priljubljeni g. p. Rupert Suhač, samostanski vikar, kaplan, katehet itd., mora zapustiti. Nobeno oko ni ostalo suho, ko se je v nedeljo dne 16. t. m. poslovil v pričo Najsvetejšega od vdanih župljanov. Deloval je pri Sv. Trojici 6 let. Tu je ustanovil Marijini vrtec, bil goreč v vinarstvu Gospodovem, bil pa tudi ves vnet za prosvetno delo; zato so ga ljudje visoko cenili. Želimo, da bi se v novem mestu počutil srečnega; pri nas si je postavil trajen spomenik. Mesto g. p. Ruperta pride k nam iz Brežic g. p. Miroslav Saller, ki ga na tem mestu iskreno pozdravimo ter želimo, da bi se v lepili Slovenskih goricah počutil prav zadovoljnega!

Sv. Ana v Slov. goricah. Župnijska cerkev sv. Ane je te dni dobila dva nova zvonova, tako da bo v bodoče imela pet zvonov. Sprejem novih zvonov je bil v torek dne 25. t. m. Slovesna blagoslovitev se je vršila na god župnijske patrone sv. Ane dne 26. t. m. Blagoslovitev je izvršil stolni dekan g. dr. Maks Vrabar iz Maribora kot zastopnik prevzvišenega gospoda knezoškofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Na slovesni posvetitvi je bilo navzočega obilo ljudstva.

Gornja Radgona. V soboto dne 22. julija sta bila pokopana dva mlada fanta, ki sta utonila v Muri prejšnjo nedeljo dne 16. julija popoldne. Truplo Alojza Maček je zaneslo do občine Ižakovci in je bil pokopan v župniji Belčinci. Anton Štraki, ki je hotel svojega tovariša rešiti, pa se mu je neprevidno približal, je pa bil najden ob obrežju Mure na Spodn. Grisu. Ob tej priliki bi bilo vredno misliti, kako id se podobne nesreče zabranile. Imamo že precej urejeno državo, posebno tukaj ob meji je vsak kot zastražen, graničarji imajo pozornost na vsakega sumljivega človeka, in poznajo vse skrivne poti ob Muri. Ali bi bilo nemogoče zabraniti kopanje zlasti na nevarnih mestih? Občina je tudi tukaj in gleda leto za letom, kako se potikajo kopalci po neurejenem obrežju dol pod železniški mostom, pa ni doslej bilo človeka, ki bi zahteval ureditev javnega, varnega kopališča. Zares, neznozna vročina, prah avtomobilov skoraj sili človeka v vodo, pa kam? Niti ene poštene ko-

libe ni ob Muri, da bi se človek preoblekel, tam neke med grmovjem se skrivajo pesamezniki in so v vednem strahu, da brodeč po vodi ne stopi kdo na kako glaževino, na drugi strani pa se v resnici boji, da mu kdo ne pokrade obleke ali kake druge reči. V časopisju čitamo, kako si gradijo ob malih potokih kopališča, mi pa tu ob veliki reki pogrešamo te blagodenje naprave ter gledamo leto za letom, kako nam ravno zaradi pomanjkanja urejenega kopališča Mura ugrablja nedolžne žrtve. Gospod župan, tukaj imate priliko, pokazati svojo skrb za blagor občine!

Sv. Vid pri Ptuj. Po 10 letih smo imeli zopet novo sv. mašo. Dne 8. julija smo slovesno sprejeli g. novomašnika p. dr. Marjana Gojkoška. Ker je iz male vasi Trnovci to sploh prvi mašnik, smo ga bili še bolj veseli. Dan nove maše, 9. julija, je bil za vse narodni praznik. Toliko ljudstva ni zlepa videla naša župnija, tako pristrčnega veselja tudi ni najti hitro. Na gostiji smo nabrali za dijaško semenišče lepo svoto. Bog plačaj darovalcem, Bog živi novomašnika!

Lancova vas. V petek je tu umrla spoštovana Gerčka Selinšek, daleč okoli znana posestnica. Ne le lepo premoženje, njena dobra dela in pobožnost sta jo prikupila vsej okolici. Imela je lep pogreb. Poleg domačega g. župnika so jo spremlili še: novomašnik p. Gojkošek, oskrbnik Fr. Vid in g. bogoslovec Vogrinec. Lepe besede ji je govoril v slovo kot botri velikega zvona g. župnik. Blaga žena, počivaj v Bogu!

Leskovec. Na god karmelske Matere božje, dne 16. t. m., je v Belavškaku 14 k zadnjemu počitku zatisnil svoje trudne oči splošno spoštovani kmet Vid Kokolj v 85. letu starosti. Čez 30 let je bil cerkveni ključar sv. Avgušti-na. Bil je skrben za Boga, za cerkev in za domače. Vsi homo pogrešali pošteno staro korenino. Se priporoča v molitev tudi avguštiškim romarjem!

Velika Varnica. Od Sv. Avguština proti severu se beli v sredini grička prostorna, prijazna in gostoljubna kmečka hiša, naša Betanija. V njej trpijo, delajo in molijo: Lazar, Marija in Marta. Ne! Ampak: Lipek, Urška in Nežka Petrovič. Ker sta Lipek in Urška slabotnega zdravja (Lipek je v vojski pustil svojo moč in zdravje) in da ne bi gospodarstvo trpelo, se je

javile polkovniku Hopley, da so našli mrtvo truplo kapitana Uss-hera in njegove žene v dolini Lokinga pogorja. Letalski častnik je ustrelil med vožnjo v zračnih višinah najprej svojo komaj poro-čeno ženo in nato še samega sebe. Letalo brez vodstva se je raz-bilo, ko je tresčilo na zemljo. Zakaj se je od-ločil kapitan za tako strašno dejanje in za-kaj se je doigrala dru-žinska žalost v 1000-meterski višini, bo za zmiraj ostala nepojas-njena skrivnost.

Prerokovanje ciganko.

V Velesu v Srbiji se je zgodilo v zadnjem času to-le: Pred tremi meseci se je vršila v

pričan sem bil tedaj — in tudi danes sem še prepričan — da je bila Katrica več kriva kot on.

Vsi so bili pijani, vsi vrtoglavi, ti ljudje, ki so bili rešeni vojne. Kakor izmedleli potniki v puščavi so planili po prvi pitni vodi in niso pili, temveč lokalili so, pa naj je bil strup ali ne.

In tako je prišlo, da sva zadela z Medenom drug na drugega in v gostilni pri Blažunu sem videl, kako se je obnašala moja sestra in raz-umel sem, zakaj mi je moja nevesta, ki sem jo tako vroče ljubil, pokazala hrbet in zakaj njen strogi oče s tako rodbino ni hotel imeti nič opraviti.

Katrica ni zlomila le mojega ponosa, ne le časti naše rodbine, ampak tudi mojo veliko ljubezen.

Kakor veste, sem tedaj zbežal iz gostilne. Najprej sem dirjal domov. Matere ni bilo doma, bila je pri neki sosedki. Napisal sem materi pismo, ga pustil na mizi in stekel od doma. Ko bi bil tekel pač do konca sveta! V svojo nesrečo pa sem srečal staro Golobovko. Ta je postala moj

zli duh. Njena duša je zmes zahomotanega sa-njarstva in načelne podlosti. Pograbila me je te-daj ponoči na cesti blizu Colnarjeve in Medenove hiše in me vlekla s seboj v svojo hišo. Ona je strupeno sovražila Medena, jaz sem strupeno so-vražil Medena, in tako sem sklenil zvezo s to staro čarovnico. Skrivala me je v svoji hiši cele tedne. Denarja sem ji dal precej. Vsak dan je vohunila po vasi, mi donášala zlih vesti, tudi to, da se je moja nevesta poročila z nekom drugim iz ugledne rodbine. To me je potlačilo bolj ko mrzlica na bojnem polju. Nato mi je pripovedo-vala, da je Colnar ljubosumen, ker se je Katrica začela družiti z nastanjenimi vojaki. Sramota je bila vedno večja. In potem mi je povedala, da bo naslednjo nedeljo zopet ples v Blažunovi go-stilni.

Pritihotapil sem se tja. Legel sem na skla-dovnico drv blizu hiše in prežal v gostilno, kjer so plesali. Nihče me ni opazil. Jaz pa sem videl vse, kar so tam nedostojnega počeli. In ko je Katrica zbežala, ko so napol pijanega Colnarja pri-jeli, sem se pognal za dekletom. Najbrž je